

do původního stavu být uveden
podpisana Milada Kabelová
V Ratměřicích 28. VI. 30. podepsan Dr. Kabel

jedenadvátky října roku 1931 nevím kde
hned tak v paměti zdejších občanů.

Kolem 7 hodiny na večer vystoupal mrak na jihu
který se táhl směrem od Bládečky Vozice na Blaník
a rozšířoval se směrem k nám. Vzdušnou výšku mnoho
silně prošlo, u nás v Ratměřicích ani nekloplo.

Současně vystoupal menší mrak na západě přes
vrch Haliště směrem na východ také k Blaníku.

Oba mraky se spojily někde za Janovem
stranou ke Skryjská. Stekla se z toho prudká bouře.
Spusťil se prudký lehký dešť který se v rámci proměnil
v kroupy. Kroupy pak byly bez deště, velikosti lžíkových
oček a husté. Hned bylo od nich všechny bílo.
Mraky se obratili opět od severu na jih, hmatné prudkým
větrem. Několikrát to dalo až 12 minut, ale stačilo to
aby voda byla jižně znicena. Obličej bylo zahlučeno do kůže
ani stéblo nestalo. Bramboraj a zeleniny byly roztrhané
a roztlučeny, i jetele byly přetlučeny. Listy se stromů
otlučeno a ovoce na nechráněných místech také bylo
zříceno. Mnoho ptáčků a koroptví zahynulo.

Lidé s plácem obháceli svoje vnitřní počí.

Jíž den bylo lze spatřiti kroupy jak je
průval vody naplavil

Obec se ihned starala by se podnikli kroky by jome všichni na pokrovnu od statu podporu. Byli povzvani poslanci Republikanské strany a nac. socialistické strany. Závěrnické repub. strany p. Valenta ještě s jinými a dávaly prokyny jak si máme počímat. Přijel poslanec p. Mašata rep. a senator p. Pischl. nac. soc. doprovázeni ředitelkou okr. úřadu v Sedlčanech.

Paní poslanci slibili že co bude v jejich moci učinit' aby se zminění bu neštěstí. Dodatečná komise ze Sedlčan ohledla v polích škodou a určala že je škoda na plodinách stoprocentní a odplavením orné půdy ještě větší.

Ihned se konaly soukupy poškozených parcel podle výměrních archivů, a rádano o statní podporu.

Podpora poskytnuta od statu činila 250 Kč na 1 ha. Peníze nebyly vyplacena. Každý si za obnos na něho připadající vybíral u hospodářského družstva ^{ve Voticích} ~~ne potřeboval~~. Toto usanovení se všechnem nezamhouvalo.

Roku 1939 nastalo změna jména hospodáře na statku čp. 18 v Ratměřicích. Dcera dosavadního majitele František Poláček se provdala za Karla Pecku.

Karel Pecka pocházel z Teplických u Benešova. Rod Poláčků přiž jest jeden snad nejstarší v Ratměřicích.

Obec prostřednictvím starosty člen. Kotrč Č. 42 podala žádost k Ministerstvu socialistické péče o příspěvek na nouzové práce.

Minist. soc. péče žádosti vyhovělo a provolilo obci příspěvek na nouzové práce 6.000 Kč (šest tisíc Kč).

V listopadu 1931 konány volby do obecního
zastupitelstva, pol. obce Ratměřice.

Volilo se kandidátní listky. Strany byly dvě,
Republikánská a občanská. Strana občanská nahrazovala
stranu s čl. soc. malorolníků a domkarů která v té době
neměla vedení.

Výsledek volby byl: 8 mandátů republikáni
4 mandáty občanská.

Zvoleni byli za stranu Republikou: František Opicka čp 14,
Josef Pekny čp. 9, Antonín Kotrč č 13, Bohumil Bartuňák
č 36 Josef Pekny čp 26, Karel Herad čp. 5. Za Skryjských:
Matěj Benda a čtvrť. Horčejší.

Za stranu občanskou byli zvoleni: čtvrť. Kotrč č 42,
čtvrť. Sulk č 46, Vincenc Karásek čp. 35 a
František Veselý č 44.

Při volbě starosty prohlásil Ant. Kotrč č 42
že jeho strana obě starosti volit nebude protože podle
počtu mandátů přinaleží starosta straně Repub.

Vyhradil si aby byl z jeho strany jeden člen v
obecní rade. Což vrato na vědomí.

Zvolen pak starostou František Opicka č 14.

náměstek starosty Jos. Pekny čp. 9

do obecní rady čtvrť. Kotrč č 42 a čtvrt. Horčejší Skryjských.

Průběh voleb byl klidný.

Karel Žixála majetek dvora v Ratměřicích před
volbou silně agitoval pro stranu občanskou.

ještě za urádování starosty stnt. Kotřic byla většinou rozbahn spravena cesta jízorem za Brožovým statkem, aby se mohlo po ní jezdit. Dříve se jezdila o tu stranu přes dvůr Brožového statku. Rozdělením budovy při parcelaci cesta přes dvůr ten zanikla.

Hrabě Otto Chotek koupil Brožův statek v letech asi 1876. neví se to určitě. Při od něho bylo pouříto pojmenování za pole které hranicí s panstvím Krušné hory v celkovém na větší plochy. Pravděpodobně v rámci hnízdy.

Budovy bylo pouříto za byty pro dělníky kteří pracovali u domu.

Při parcelaci byla budova rozdělena na polovinu. Přední část měl stnt. Monelbý, druhou stnt. Brož. Pojmenování „Brožův statek“ se užívá stále.

Začátkem roku 1932 konány volby na výstřípitelstvo místní obce Rahnice. Strany byly dvě. Republikáni a občanská. Volilo se dohodou za Republikánskou stranu byli zvoleni: stnt. Antonín Pekny čp. 16, Jan Hrbek, Karel Pecka, Frant. Horájší, stnt. Lupač čp. 6, stnt. Čaban, stnt. Várad čp. 50, Frant. Lupač čp. 48.

Za stranu občanskou byli zvoleni: Josef Jelinek, Frant. Stoklasa, Frant. Kotře čp. 31, Frant. Várad čp. 30

Starostou byl zvolen Antonín Pekny čp. 16
neměstský starosta Karel Pecka.

do výkonné rady: Jan Hrbek a Frant. Stoklasa.

Druhé volby byl Klidný

V roce 1932 nechala obec Ratměřice měřit
obecní pozemky. Stalo se tak na stále mohutný
čís sedláci užívají zadarmo obecní pozemek kdekoliv
chudší z nich pronajetím platí.

Obec jednala s p.m.v. Miroslavem a Vlastem
čenou o měření. Tíž byl ochoten za 1.000 Kč
obecní pozemky odměnit.

Měřením se objistilo že průměrná část
ješt nepatrná. Někde také obec ztrácela
jako na příklad u Jana Hrbka v Žilině kde
mu případla část pastviny k poli.

Z odměřených půjček které byly vyměřeny
mezinky k tomu účelu zakoupenými
se plati. Kromě dvou výjímečných případů
přiřek jsou čtyři Kč. Také se mluvílo
o celych ztrácených parcelech které se
při měření neobjevily.

Odtok odpadové vody z Kasiny.

Přebytečná voda v Kasině se přelévala přes kraje a
rozlévala se po návsi. ~~Užívání vodopádu~~

V Kasině se tvorilo náledí. Bylo od občanu žádano
aby obec zřídila rádný odpad vody.

Sousedé stnt. Lupač, stnt. Kodetka, Jan Hrbek,
Karel Vracl, Vincenc Karásek, Emil Bartuňek,
a Josef Brož se shodli že by si odpadovou vodu
~~zaváděli~~ domu do staji. Žádali obec aby jím
dalo roury až k Lupačově zahrádce kde

si svídejí nadřídku cementovou většího objemu a k té si
rozvedou vodu domu. Ale po iwarce ře by stejně rovnou
musela mít sotila. Výkopovku vrah jmenovaní na sebe.
Bere měli vše hotovo a libuje si ře mají vodu doma.
Perník který na to obětovaly ře není zahodem.

Emil Bartůnek se toho vdal a jen Brož to nedokončil
Vodu nemá ačkoliv na všech pracích byl zúčastněn.

Vnuc 1932 nastala změna na domkářské usedlosti
čp. 41. Dosavadní majitel František Špicka postoupil
postoupil hospodářství svému synovi Václavu Dvořákovi
který bydlel ve Voticích.

Václav Dvořák ještě rodiak ne Srbič u Votic.

19.2. František Tesář, kovář u Ratměřicích prodal
kovárnu Josefu Brabcovi kováři z Daměnic
za 60.000 Kč. a koupil hospodářství Bravěticích.
Kovárna byla v majetku Tesářů samých kovářů
až po tři generace.

Utec František Tesář Antonín Tesář zemřel náhle na manžele
u svagra Josefa Kotrče v roce 1930. Byl oblíben jako dobrý
kovář a hlevný ~~velký~~^{zkušební} sprymář

1.3. Změna jména hospodáře nastala na
rolnické živnosti čp. 2. Dcera dosavadního
majitele Antonín Žirotý se provdala za Josefa
Veselku Páterý pocházející ze Svetlé u Lounovic
pod Blaníkem.

František Leman si roveď obchod koloniál. zbožím
a prodej uhlí v září 1932. v čp. 34 kde ještě taktéž hostinec.

Na podnět ctg. Šehra zahradníka u p. Dr. Kabeléš
byla nosičeňa nahrađena na východní straně.

* Bylo přibráno z o měr pole hraničící se zahradou
a upraveno na ovocnou zahradu. Prace s tím
svojené postupily osi 40 tis. dělnickům skoro pro 5 týdnů
vydělky. Největší počet okolo 10 tis pracoval dle.

Plat denní byl 15 Kč. pracovalo se však nejvíce akord.
Stromky byly po celé druhé straně skupinově.
Kolem hlavní cesty okružně jsou sázeny vřečky
Podél silnice a podél cesty za parky jsou vysázeny
smrkay vzdálené již nerostlé z lesa.

Hradební sedlo ke poli se rozbourala a zahrada
se spojila restami s novou. Nová ještě zatím
zahrada drátěným plotem.

Místní rastupitelstvo obce Ratměřice se usneslo ve
své schůzi aby nově založený les na straně panum testium
insp. Hoffbauerem byl k u stí a památky nazván.

"Hoffbauerův les" Pan inspektor byl varoven s dekovním
dopisem rádián za souhlas a svolení



1932 Obec řádala Ministr. sociální péče o příspěvek na na novové práce & produktivní péče o nezaměstnané.

Starosta František Opičko se pilně staral aby příspěvek byl co možná větší.

Ministerstvo social. péče rádosti vyhovělo a povolilo příspěvek 15.000 Kč t.j. patnáct tisíc Kč.

Příspěvku bylo pouvít k opravě veřejných rest. které
byly ve špatném stavu zde po prudkých deštích

Rok 1933.

Pod rybníkem ve hospodou jist obecní pozemek kteremu se místní říká kostelníků sad.

Užívá ho Frant. Stoklasa který jest kostelníkem. Kostelnictví přebral po svém tchánovi Frant. Šukovi který sad dostal k užívání jako vdměnu za zvonění poledne a.t.d. a užíval i jeho nástupci Fr. Stoklasovi.

Frant. Šuk cestou o část tohoto pozemku rádal obec na postavení domku. Obec rádost xamitla pro odpor Frant. Stoklasa. Druhá rádost byla také xamitnutá.

Frant. Šuk nemohl najít rádně vhodné místo a proto rádal na vyvlastnění svého pozemku.

Bylo mu vykoupeno a pozemek riksal. Kminěný sad má dve parcely. Na jedné si postavil Frant. Šuk domek a druhou parcelu vyvlastnil při té příležitosti Frant. Stoklasa na stavbu stodoly Cena za 1 m² Fr. Šuk si postavil domek který má pořadové číslo 65.

Cela' vše se bez kríku nebešlo. Kostelník Stoklasa prohlásoval že zvonit nebude ale kostelnictví se nechtěl vrátiti

Obec pak dala k užívání Fr. Stoklasovy mähradu na sad část pastviny pod hrází rybníka Podhora De Dolnyj ista jedné straně pod osadní louky, na straně ^{druhé} pod vltakovou stráňou a rybníka. Kdyby Stoklasa z jakékoliv příčiny přestal zvoniti, povídáva märoku na svu část pastviny.

Jan Jr. Habes žádá obec na povolení odberu vody z rybníka u Larny. Žádost tlačená na něho jistně stoj. Šébor nahradník, u p. Dr. Habese.

Vodu z rybníka bude čerpati v lete v době sucha na reálování dolejšího parku. Obec odber vody povolila soudem vodním ní ještě jedno rada-li voda vodácká přijí nebo se vyčerpá, aby snad v době velkého sucha se voda neodčerpala moc povolila odber 20 cm pod hladinu u Krasce. Za účelem svlažování ještě rozvízena po celém parku rozvodová síť.

Čerpání se bude motorem.

Roku 1933 koupil Antonín Macháček od Karla Kodeky rolnickou usedlost čp. 3 v Rostměřicích za 94.000 Kčs výměnek.

t.n. Macháček byl kamennář ve státním pivovaru v Benešově. Rodem pochází z Krasova. Ještě svagru Karla Kodeky

Při schůzi obecního výkonného orgánu
31 prosince 1933 mědě starosta František Špicka
vítomně členské aby povstáním vzdali čest
památce respektabilního statníka

Dr. Antonína Svehly.

Zdůrazňuje o připomínce že Dr. ant. Svehla
nepatřil jenom jedné straně, on patřil celému
národu, který věrně miloval a pro který
se také obětoval.

Přetomní povstání tak projevili luctu
respektabilnímu statníkovi, který skutečně za svouji
poctivou a morálnou práci pro stát
československý si rasluchaže.

Tím dokazuje i naše kapadla' obec že
dovede bez rozmílu stranické příslušnosti,
oceniti násleky poctivých vůdců národa
i státu.

Čest budově jeho památky.

V roce 1934 byla upravena cesta u Lázně.
Přes potok byly položeny nový a dolina navíc kou
vyrovnaná.

Károven se tým rok upravil rybníček za kovárnou.
Prohloubil se, hrázka se rozrostla a celý se zvětšil.
Při úpravě dna se přišlo na zahracenou stodolu.

Lázně a její prameny.

V roce 1934 bylo mimořádně velké sucha. Těch předcházejících
dva roky byly chudé na deště. Vodní prameny ochabaly
a ve studničkách malo kde vodu měli. Také na vodárně
u řeky od kudy je vedena voda do kašny na návsi
se voda ztratila a kašna zůstala suchá.

Bylo nutno bráti vodu buď z rybníka nebo z lázně.
Také ze dvora jezdili do rybníka k lázně pro vodu.
Dvůr má svůj vodovod vedený od Hartmanů. Byl také
bez vody.

V lázně i za největšího sucha ještě stále vody dosíti:
u lázně ještě louka patřící Josefu Šikneimu čp. 9 v Ratmírově
na které jsou silné prameny. Pramen vyúrající do studničky
nadřeď lázně ještě pravděpodobně u louky, jak se pak
ukáralo.

Ubojitel louky Joz. Petřík dovolil Dr. Kabelšovi aby se
tam uřídilo vodní nádržka a kterež se bude čerpati
voda do basenu v zahradě který slouží za koupaliště.
To udělalo mnoho moci občany.

Na prameny na této louce má obec schvalený projekt

a vodoprovodiření provedeno na stav obně vodovod. Za plánk
a m. pořet zaplatila obec 20.000 Kč firmě Belada v Praze (jist jí zde už
dále psáno) v roce 1926.)

Slavba vodovodu byla odročena pro velký náklad peněz.

Potřebnou vodu pro nahradu a do basenu v zahrádce dodává
kruhový vodovod z rybníka Rážebník u Vlčovic který ještě
majetkem Dr. Klabeče. aby v koupališti byla voda čistá je
u rybníka t. v. filtr. Vzhledem k tomu se voda znečistuje a musí
se vyprůstít a basen se zásto druhutím kartáčem čistit.
Tyto práce má na starosti nahradník t. z. just. Šebor.

Jestli nutno i uči jistě toto:

Zahrádky jsou stále zaměstnány 6-8 lidí. Občasné
až 20. V Ratměřicích je mnoho drobných domkářů kteří
nutně potřebují nějakou tu korunku vydat. Když nemá pro
více lidu práce tak je nahradník strádá aby jich více ten
výšek mělo.

Také potární práce jest dosti. Převoží se různé
místo s místo ne místo. Na tyto práce nahr. Šebor také
bere jednu toho po druhé jiného. Některí jak v různé
praci tak s povozem vidělají více.

Plat je: dělník má k. 50 za hodinu. Zem. 1.-40 za hodinu
Povoz 40-60 Kč denně.

V důsledku toho chtěl každý byti se zahrádkářem dobré.

Kromě toho se dvakrát za rok sekala tráva v parku a v
nově založené ovocné zahrádce. Tráva by ji rozdělována zdarma.
Dělnici řídil a rozděloval nahr. just. Šebor.

Majitel louky u lázní J. Pekáry cíq také jízdit s koněmi do zahrady na prací.

Protokol roda v lázních ještě krystalově čistý, průhledný až na dno minil se rukou. Šebor rovněž cíti p. Dr. Kabešovi rizkaním te' vody k použití na koupání na místě vody dosavadní.

Jednal na svou pět, jak říkám s Pekárym a docílil že ten za příslušnou odměnu to dovolil. (nemáme tu dosud "jistinu", jenom)

Tedy p. doktor o to neříkal, ale souhlasil s tím.

V květnu se počalo na louce pracovat. Výkopavata se nadří při stále voděravování vody. Prace všechny řídil Šebor.

Obránci protestovali proti tomu čím dál tím hlasitěji.

Einzen tlak na oba starosty a rastupitelstvo aby se zahrotilo a nedovolovalo si večí poslední vodu kterou v Ratměřicích máme. Konámy schůze a jednáno jak se má zahrotit. Vodoprávní řízení přij po třech rokách povýlo ochrany a na prodloužení lhůty rádovo nebylo. Starosta otázal Pekáry sice spíše při rádosti posel, ale teprve tento při radačku prací. Majiteli louky se to také nedalo negativním pravním podkladem vyřídit. On sám se však stramil. Všem musel přestihnouti všechno o židlosti a pod. Uvneseno bylo neporušitost studni mádrice. Veřejné mínění bylo nedovolovat na louce pracovat a zahrazení to.

Na louce se rychle pracovalo i v neděli, za stálých výkřiků nervole. Panu Dr. Kabešovi nebyla dávána vina ale rukoj. Šeborovi který byl toho pivozdce.

Šebor aby co nejdříve shluk vody soustředil na jedno místo dělal na louce tříny. Křídlo třeny poblíže lázní mělo na následetz že voda v lázních spadla skoro až na dno nadruhé. Nedosáhla se nabírat.

Ted' to začalo do správy. Už laryny vykřikována malo
lithotivá slova na panstvo na co oni vodu potřebují a
lidé aby sekrze jejich koupání brali na jídlo vodu z rybníka.

Starosta Fr. Čapek a Frant. Veselý došli k p. doktorkovi
hlasitý co se s vodou stalo.

Pan Dr. Habel řekl řečku obre mechanice, aby počkali asi
14 dní a když tam voda nebude řeč to nechá napravit.

Byla svolána všeobecná schůzka u Vlachů co se má stím
stati. Starosta, protosekretář městského úřadu překročoval se dočkal de-
pozvánky na ~~schůzku~~ tomu nadružuje. Při schůzce to starosta
připomíná a říká aby si přítomní rozhodli jak má
postupovat v té věci, iž všechno podnikne co jest všem.

Ude se ukázalo jaký vliv mají vydělkové práce
v zahrádce. Mikulačský návrh nedal v bylo až moc ticho
na takovou schůzku. Každý řekl až každý druhý.

Bylo uonezeno, aby starosta Fr. Čapek a Fr. Veselý
dojeli na okresní soud by v té věci reakcioval.

Id. okresním soudem jim bylo řečeno, aby si podali
písemně stížnost. Starosta ji límal na místě napsal a
okresní soud ji okamžitě vyřídil, a starosta ^{vynaložil}
vratil sebou domu a doručil na místo určení.

Okresní soud rozhodl okamžitě rastavení práci
a pozemek datoval ^{upravit} původního stavu, jak byl před
napočetím práci, na základě toho řečiřem řečený vodovod
se prováděl bez vodoprávního řízení.

Práce se rastavila. Rozdělána práce až na malickosti
zůstala takto. Pan Dr. Habel nazíadal o vodoprávní řízení

Kruhly den v obvosti i zem vyhacen a maznitem zevoru
řichována. Brucha pramen se však neupravila.

Na shlasený den provedení vodoprávního řízení bylo usneseno
aby se cele rastupitelstvo a účastnilo, což se stalo.

Než se dostavila komise na místo byla skoro celá vesnice na
místě u lamy. Byla naděje u lidu že komis nový vodovod
nepovolí. Při rozhajení jednání bylo ticho.

Jakmile se ale vidělo že vodovod bude schválen už te ráno
i k před mým, výčítavé. Tak oštěji. Slova se nevybíraly,
na příklad dr. Kabelo řekl: Tak, materecht, jen jím to
dejte všechno aby si mohli páni umyt-----

Aby můžeme pojít. To platilo komisi. Dr. Kabel
se nechal rastupovat, půtorem nebyl.

Komise to ignorovala. Výkřiku bylo stále více a když
mluvil nebylo slyšet co se jedná.

Mezi tím šla komise sledovat koupaliště a studny
ne vš. Byly bez vody. Situace velmi napjatá.

Obacháček a dr. Klepal Leborovi na rameno se říkal:
Vás jsme tady potřebovaly, my jste nám to udělal akorát,
a v rámci výkřik: Hoddě ho do vody. (Uvelli jsem zjen
tyto nejmírnější výroky k představené veci.)

Jednání na místě skončeno a starosta
byl vyrván aby si veal dva ženy rastupitelstvo
a dalšímu jednání na obecném sjezdě.

Výsledek jednání byl uspokojivý pro obec.
Za porušený pramen v studni nádrži lamy, nechal
p. dr. Kabel řediti nádražní basen který přijmou



přebytkovou vodu v basenu určeném k odčerpávání.

Dále dal stavající vodovod kteřemu se hlasil jako
ne svému do vlastnictví obce i s vodním nádrží jak
my říkame vodárnou, která se nachází na jeho louce u
cihelny. Opravu ^{vodovodu} požádou svýkoparkem na jeho
majetku bez náhrady v rámci doby může obec provést.

Kdyby obec chtěla obnovit přítok vody v vodárně za
remízem na pastvici dovoluje bez náhrady vykopávku
pro potrubí přes jeho les. ~~zavany~~ Rensis.

Nastalo usklidnění a mír byl obnoven.

Obec nechala vodárnu na louce u cihelny vyčistit
prameny počály, vyčerpat byli také z větší části upřímeny
příšti dílo a voda do rasiny přitékala.

Ted' má obec vody dost. Ustálením pramena je všechno
také dost vody.

Při jednání na obecním úřadě, při vodoprovavném
řízení dlužno dodati:

Při nabídce vodovodu do vlastnictví obce, namísto
zástupci obce, to jest nám platný rozbity vodovod bez vody

Roury jsou chatumé, každou chvíli potřebují opravu, a
zádali aby p. doktor dal nové roury. Braci ře si užívají obec.
Lekarňník Šebor ujistil že se jistě tak stane. Zástupce p. Dr.
Kabesi prohlásil že nemůže zatím nic slibovat.

Zdeží pak byl p. doktor žádán o to zeptal se jak dlouhé
jest potrubí, což dobré se nevídělo a mělo se změnit.

Protože p. Dr. Habes novou nedal, mluveno s tom že by obec mohla to podniknouti sama jako novové práce.

Rádce Ministr. sociální péče o příspěvek na nezaměstnané jeho předseda říč. itle jen se to mluvilo. Ne se napodniklo.

Karel Matoušek z Ratměřic val. invalida a dělník měl nějaké řízení s poslancem Křimáčem z ministr. sociál. demokratické strany.

Při té příležitosti rádce pana poslance s příměrem ova příspěvek k zaměstnání práci, a vyprávěl mu celý případ jak se odchránil s vodou u lásky. Pan poslanec Křimáč v tom volel spáchání krivdu na obci, řekl pojď řeš se o to rasydli aby se to rozšířilo a bylo nové jednání.

Za tím účelem povalal do Ratměřic svého tajemníka aby to správně vyžádalo a shledalo. To si stalo. Tajemník informoval obec jak to má reagovat poslat protest na okružní a.t.d.

Protest se neschel ale pak se vele repět protoré obec byla s výsledkem dosavadním spokojena.

Luznický elektro. svaz v Táborě učinil obci Ratměřice nabídku, když přistoupí k elektrisaci bud hned nebo v roce 1935 řeji rokarmu postaví transformační stanici

Občané pro elektrizaci nemají rájem, proto nabídka nebyla přijata

čtrn. Gabán Vrba 1934 si postavil naproti svemu domku č. 51 druhý domek, pojď výměnkařský s jednou světnicí a předsíní. Domek má pořadové čp. 66.

V červnu 1934 zemřel Josef Blach majitel hostince čp. 12 ve věku 52 let. Byl hostinským, řezníkem, obchodníkem a též hudebníkem.

Na pohřeb se sešlo mnoho hudebníků a skoliček, takře ani všechni při hraní nemohli účinkovat. K vili hudebě byl přirozeně mimořádně a kostela okolo rováry aby se něco prodloužilo. Zemřelý byl jako voják ve světové válce jednou raněn.

Kroužek pěstiteleů ovocných stromů.

Po velkých mrazech r. 1929 utrpěly snad všechny ovocné stromy také každým rokem hmyz a jen živřily. Kromě toho ještě zdejší okolí ovocných stromů namáčeno hmyzem.

V důsledku toho na popud Františka Hrušky z 25 a Františka Opického z 14 se utvořil kroužek pro pěstování ovocných stromů. Účel spolku je vysazovat výhynulé stromy a osetovat stromy všech všechny.

Kroužek si zakoupil společně přístroj na postřikování stromů k vyhubení hmyzu.

Přiblázili do kroužku skoro všechni mladí hospodáři a synové hospodářů starších.

Byly zakoupeny knihy odborné o pěstování ovocných stromů. Kroužek přednášky. K větší propagaci si kroužek využíval ovocnářský film který byl promítan skrze elektrický proud v Jankově u Jelínka.